

Nr 8.

Ankom till riksdagens kansli den 28 februari 1936 kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning av framställningar angående ersättning till vissa personer i anledning av sjukdom, ådragen under militärtjänstgöring m. m.

Bankoutskottet får härmed avgiva utlåtande över nedannämnda till utskottet hänvisade framställningar angående ersättning till vissa personer i anledning av sjukdom, ådragen under militärtjänstgöring m. m.

I fråga om utredningen i de ärenden, som behandlas i utlåtandet, får utskottet, i den mån redogörelse i det följande ej lämnas, hänvisa till vederbörande propositioner.

1:o.

Johan Albert Carlsson. I en den 24 januari 1936 dagtecknad proposition nr 43 har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för samma dag, i punkten 1 föreslagit riksdagen medgiva, att till Johan Albert Carlsson må — utan hinder däraf att framställning om ersättning icke blivit gjord inom den tid, som föreskrives i 12 § förordningen den 18 juni 1909 om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring — från och med den 1 januari 1936 från beväringmanskapets invalid- och pensionsfond utbetalas den ersättning, vartill han enligt grunderna för nämnda förordning kan anses berättigad.

Av handlingarna i ärendet inhämtas, att Carlsson innehaft fast anställning vid förutvarande Livregementets dragoner från och med den 1 november 1908 till och med den 31 oktober 1911, att han omkring den 20 juni 1911 insjuknat med ryggsmärtor och feber, att han därefter för vård varit intagen å garnisonssjukhuset i Stockholm från och med den 10 juli till och med den 31 oktober 1911 under diagnosen ischias och förlamning i högra underbenet samt att Carlsson alltsedan han erhållit avsked från sin anställning vid regementet synes hava lidit av sjukdom i högra benet.

Riksförsäkringsanstalten har i avgivet utlåtande meddelat, att anstalten, därest framställning om ersättning gjorts inom därför föreskriven tid, skulle

hava tillerkänt Carlsson ersättning jämlikt 1909 års militärsättningsförordning.

Under erinran att riksdagen tidigare i åtskilliga fall medelat dispens från de i 1909 års militärsättningsförordning stadgade preskriptionsbestämmelserna får utskottet hemställa,

att Kungl. Maj:ts förevarande framställning må vinna riksdagens bifall.

2:o.

Nils Vilhelm Lindqvist. Under punkten 2 av förevarande proposition har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen medgiva, att till Nils Vilhelm Lindqvist må — utan hinder därav att framställning om ersättning icke blivit gjord inom den tid, som föreskrives i 12 § förordningen den 18 juni 1909 om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring — från och med den 1 januari 1936 från beväringensmanskapets invalid- och pensionsfond utbetalas den ersättning, vartill han enligt grunderna för nämnda förordning kan anses berättigad.

Av handlingarna i ärendet inhämtas, att Lindqvist fullgjort värnplikts-tjänstgöring vid dåvarande Positionsartilleriregementet under tidsperioderna den 16 juni—den 13 oktober och den 25 oktober—den 21 december 1920 samt den 4 januari—den 23 mars och den 30 mars—den 6 maj 1921, att han den 8 juli 1920 under tjänstgöringen vid ridning fallit av hästen och därvid ådragit sig en kontusionsskada å högra tinningen, samt att han vid läkarundersökning den 31 augusti 1920 befunnits lida av en åkomma i högra ögat av traumatisk natur.

Riksförsäkringsanstalten har i avgivet utlåtande meddelat, att anstalten, därest framställning om ersättning gjorts inom vederbörlig tid, skulle hava tillerkänt Lindqvist ersättning jämlikt 1909 års militärsättningsförordning.

Utskottet hemställer,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande framställning.

3:o.

Axel Bernhard Axelson. I en den 7 februari 1936 dagtecknad proposition nr 65 har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att till Axel Bernhard Axelson må — utan hinder därav att

anspråk på ersättning icke framställt inom behörig tid — från och med den 10 oktober 1935 från beväringssmannskapets invalid- och pensionsfond utbetalas den ersättning, vartill han enligt grunderna för förordningen den 18 juni 1909 om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring, kan anses berättigad.

Av handlingarna i ärendet inhämtas, att Axelson fullgjort vänpliktstjänstgöring vid Svea ingenjörkår under tiden den 31 oktober 1919—den 20 januari 1920; att han vid läkarundersökningar i början av år 1920 befunnits lida av lungtuberkulos; att riksförsäkringsanstalten genom beslut den 17 februari 1920 förklarar honom berättigad till ersättning för nämnda sjukdom jämlikt bestämmelserna i 1909 års militärsättningsförordning; att Axelson enligt särskilda av riksförsäkringsanstalten meddelade beslut uppburit dylik ersättning för tiden den 21 januari 1920—den 30 september 1924; att han, som den 30 september 1924 ansett sig arbetsför, vid sistnämnda tidpunkt haft anställning såsom kontorist; att han vid läkarundersökning i juni 1933 befunnits vara i behov av vila från arbetet och till följd därav erhållit tjänstledighet från sin anställning under tre månader; att han emellertid icke vid sistnämnda tillfälle hos riksförsäkringsanstalten framställt anspråk på ersättning, enär han under tjänstledigheten vistats i sitt hem; att han, som därefter skött sin tjänst till och med den 9 oktober 1935, vid läkarundersökning påföljande dag befunnits lida av lungtuberkulos (lungblödning); samt att han i en till riksförsäkringsanstalten den 10 oktober 1935 inkommen skrift med stöd av ett samma dag utfärdat läkarintyg gjort framställning om utbekommande av ytterligare ersättning i anledning av ovan nämnda sjukdom men att anstalten genom beslut den 29 oktober 1935 funnit sig icke kunna upptaga framställningen till prövning, enär densamma gjorts först sedan mer än tio år förflutit efter utgången av den tid, för vilken ersättning tidigare tillerkänts Axelson.

Riksförsäkringsanstalten har i avgivet utlåtande den 15 november 1935 anfört, bland annat, att Axelson efter september månad 1924 icke låtit sig avhöra hos anstalten, förrän han den 10 oktober 1935 gjort framställning om ytterligare ersättning i anledning av lungsjukdom, ävensom meddelat, att enligt ett av biträdande läkaren hos anstalten, överläkaren A. Gullbring, avgivet yttrande samband måste anses föreligga mellan Axelsons nuvarande lungsjukdom och den sjukdom, för vilken han tidigare från anstalten åtnjutit ersättning.

Föredragande *departementschefen* har, då, enligt vad riksförsäkringsanstalten meddelat, samband måste anses föreligga mellan den lungsjukdom, varav Axelson vid läkarundersökningen den 10 oktober 1935 befunnits lida, och den sjukdom, för vilken han tidigare från anstalten åtnjutit ersättning, funnit billigt, att Axelson från och med sagda dag finge komma i åtnjutande av ersättning enligt i 1909 års militärsättningsförordning angivna grunder.

Med biträdande av Kungl. Maj:ts förevarande framställning hemställer utskottet,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition.

Stockholm den 27 februari 1936.

På bankoutskottets vägnar:

EDVIN LEFFLER.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:
från första kammaren: herrar *Lindgren, Lindley, Ernfors, Johansson* i Friggeråker, *Bjurström**, *Ström* i Lidköping, *Ehrnberg* och *Nilsson* i Mölndal;
från andra kammaren: herrar *Leffler, Paulsen, Andersson* i Falkenberg*, *Carleson, Gustavson* i Västerås, *Mattsson* och *Andersson* i Lindome.

*) Ej närvarande vid utlåtandets justering.